

Чанлы хатирэлэр

—Горхурм, — деди.

— Надәк горхүрсан?

— Сәни мәс'үлијјетә ңараб едә-
ҹекләриндән.

— Бир аз еңтијатлы жазарыг.
О, гәләми әлшіндән стола гојуғ

деои:

— Мәнім башымда неңде фи-

кирләр олдуғуну билсан, бу мажмұнин чыхмасына разы олмазсан.

— Нә фикирләр?

— Бү усули-идарәј гарыш галбим үсән ила долудур. Мән галләмими саҳлаја билмајәңәјәм. Бу заман эн ағыр зәрбәләр дә мәнајох, мәништим учуымдан сәнә даја-
чак...

Нәм җошын ингилаби мубариза
ешек, нәм да вә мубариза ѡл-
дашларына сәмими гајбы ниссан-
тра ила долу олан бу сөһбәт, хал-
тымызын ики бејүк хадими, ики
сәдагатли оғлу—Нәриман Нәри-
мановла Абдулла Шаше арасын-
чар чистигабыт заманында ол-
мушадур. Бу һәјәнчанлы сөһбәт
әдәбијат вә маарифмисим эң
тәзәләшкәр вә эң маңыздар хад-
имларындан, көркемләр эдиш вә
шашимиз Абдулла Шашин «Ха-
тирләрләр»* китапбындан көтү-
пумчылыш.

Хатиралар жакры әдебијатын ел марагы бир нөвүгүр ки, на дәрін елмі тәдесіләрда, на кеңишиң шатыл ролманларда, на тә'тирилүү лирик шөгрөлдөр, на гол гандалы поемаларда ифадә едилса билмәжән дүйнегар, дүшүнчеләр, һәсекиң најат һадисларын бурада вә чанлы ифадесини таптыр. Бу жаңар һәм тарихи, һәм да әнатәтдици әдәрәттөр үзү мүнти, тарихи сималары үзү умумијеттә, најат сәхнәларини эке етдиран бир жаңар олмаг әтибара ила бөйк мәнна үзәнниң иттәүелле машиждир. А. Шаигин «Хатираларым» китабы бу әдеби жаңарнын эк көзәй белир нүмненаси сыйын биңдә.

Китабы охудугча бир-бираңдан
чанлы, бир-бираңдан һәјәчанлы
һадисалар көз өнүндән қалып ке-

Будур, дэли Күр чошууб дашигчилж, эхийн төхөнгөйгүйн түүхийг сонирхуулж, түүхийг

* Абдулла Шаиг, «Хатирәләрим», Азәрбајҹан Ушаг вә Кәңчләр Әдәбијаты Нәшријаты, 1961.

голардын шах-будаглы ағачлары нариләдәй-нариләдәй сүрүктөлөткөн жиб апарты. Дәңгештәлү далааларында бир дәйриманчы дахмасы... Ассағада бир гоча или гучама тұнда көрпесі олан бир гадының ачылғандағы фәрәждарлардың имадағы чагырылар... Бир ан да кечса, ачкөзде далаалар онлары удачаге... намыны оналарын нақшана жаңыр, амма нең көз көмәжә үйрәт етмиди. Бу заман мәрд ана Килас нәнә вәкилді оғлу Ризваны оқларын қоямайна қондөрепир. Ризван — ган! —деңгәз далааларын ғојнукасының соңынан...

Сонрасының бу марагалы китабын «Дашын» сәрлөөшөли ниссанда охшарсыныз.

Башкада бир манзара:

...1918-ци ал вәтәндан мұнарбасынан һајмакты күнләри... Халық азадлығыне сәнгаттән үргұнда мұбаба риәзәде галымшыдай... Мұртәңе гүвөнләр синфи мұбариәнни милиция гүргиңка чевирмәй, ингиләбі гардаш ганында боялған мәнди едірләр...

Шаир Һүсейн Чавид «бәт-бәнші ағармыш һалда, жазычы ва мұнай-нәггәд Һүсейн Садығ (Сејід Һүсейн—М. Р.) ила бирліккә» Абай Шаигин жаңындағы. Чавид бағына қалған фәлакаты нағыл едір.

«...Март надисәсінін икінші

күнү оңда баста дашиның жекергіліктерінде отелин гапсызыны гырып шарғары кирділдер және алтмыш нағұрданан зиядат мұсағири асир алдындар. Мән үзвізіліктің наңа жерде олдуғынану нисс едәрек жетмек истемедім... Лакин һамымызың мәбізін чыхарлып апардылар. Голодаң тәр тиімдішінде үзіримизде жаілым атасы ачылдыра, һамымызың горхудан жера сарилып, бир-бүрименде зағызылдыред. Соңқы «ғалыхын!» дәмри верилинча, жолдаштарымыздан бир соғынук гүршунша жаңынан олдуғынан көрүрдік. Хуласа, алтмыш нағұрданан жаңынан ики нағұрда салынды.

Китабын мүлтәсілдің азғының
сақасстини шифа едән бела та-
сирла, нәжәмданы, ибратлы сәнә-
рлөр өзөдүр. Тәхминан ғашыада ил-
лиш бир дөврү, һәм да өчар ис-
тибадынан ганағын иргана илла-
рши, биринчы дүнja жұнарибеси,
вәтәндинда мұнарәбеси, илк Бакы-
коммунасы. 1920-чи илдегі апра-

күнләри, иккинчи дүнja мұнарiba-
си, гәһрәмән совет халгының шам-
лы өзләбаси кими бөйж һадис-
ләри әнатә едән бу китаб сон-
дәрәңде марагаһы әз гүймәтлидир.

Китабда бу миссиясиз наадылдар фонунда А. Шагин чатын имтанаң вә сынағаларда долу һајаты экспедициясы болуп көшкөн кечдиң жарадағычыларды жолу вә умумијеттегі, әдәбијатымызының жарадылмасы вә инкишифы шартында боласасын азгадар өзгөр «Илк әдәби фәзилитеттим», «Фүзият», «Молла Насрәтдин», «Ики дост» (Сабир вә Сәхнәт), «Мәһәммәд Надишин фашысиз», «Нәрман Нариманов», «Ики реалист язычык» (Сулејман Саны вә Э. Нагвердиев), «Бөйкү санаткар» (Ч. Чабарлы), «Түсөнжы Чавид» сарловхасында ишссалар даңылдырылған. Бұл миссияларда бүткін вә көркемли сималар рәсми әдәби-тәнгисида мәденилдерден фарзен оларас, өз сулары-саңыбәтләри, вә дүрүзге да душүнчеләри илә қанлы инсанлар кими көзләримизин өткүндән кәлип кечирдір.

Бұтүк шәрәфли нағылымы қанең
нәслин тәрбиесінә һаср етміши
Абдулла Шаиг бу сөн асаршы да
бела бир үтбағ іазмышды:

—КЕЧМИШИН АФЫР, ИЗТИ-
РАБЛЫ КҮНГЛӨРИНИ КӨРМӘ-
ДІН АЗАД ВА ХОШБӘХТ КӘҢЧ-
ЛИЛИМИЗЕД ИТНАФ ЕДИРМӘ.

—Бу сөзләр китабын мәңеңдә
мәнижеттән таңамасла уйғундор.
Чүнки уста бир язычынын кеч-
күнгүл һәјат юлону, о бөյүк чах-
нашмарлар дөврүнү, көнин чар-
истибады дүнjasынын јыхылыбы,
онун жеринде жени дүнjasынын—со-
циализм ва коммунизм дүнjasы-
нын гүрулмасы дөврүнү А. Шаш-
кими нашиб бир иссанынын көзлә-
ри илә көрмәк, онун һәссас гәлби
иля дүймаг хүсүсән кәңчилимииз
үчүн чох бөйүк тәрбијәви әңәзиј-
әтта маликдір.

Ушагжәңгәншүр бу китабы нашр
етмәлә, албәттә, фаджалы иши
корумшудыр. Аның наәнса, китаб
иҳтиясарла, һәм дә лазымы иза-
һат веримәдән чап едилмишйор
Ахы, китабда узүн бир тарихи
өввәл ашд бир чох мүркәббә
на-
диссәләр, тарихи адлар, ташкилат
јер, шәхс вә саир адлары вар-
ки, бүнләр китабын соңунда ла-
зымы гәдәр айдын изаһат вермәк
зәрүүри иди. Дөргүдүр, китабы
соңунда эдәбијаттын Камран
Маммәдовун «Хатираларим нағ-
ында» магаласи китабын мәнә
вә маһијәттини көстәрмәк е'тиба-
рыла фәйдалылыр, амما бу, зә-
рури изаһлары һеч дә әвәз етмис-

А. Шаигин «Хатирәләрим» китабы әдәбийјатымызын хәзинәсина чох гүймәтли бир јадикардыр.

М. РЗАГУЛУЗАДЭ.